

[Peder Christensen.]

nævne dette på mødet. Den 7. august skrev det ærede medlem hr. Aage Fogh i en ledende artikel i „Husmanden“ om forslaget bl. a.:

„Der er grund til at vente, at vi allerede til efteråret vil blive stillet overfor forslaget igen, og jeg finder det påkrævet, at man fra landbrugets side får en tilkendegivelse af, om det er den rigtige form, der er valgt til at støtte mælkeproduktionen. Jeg personlig er af den mening, at man kan støtte smørproduktionen på en mere effektiv måde ved at stille penge til rådighed for modernisering af forældede og gamle stalde, der findes i stort tal“.

Indlægget slutter med en opfordring såvel fra det ærede medlem som fra redaktionen til husmændene om at udtale sig om sagen. Her har man altså en kraftig opfordring både til organisationerne og til de enkelte husmænd om at udtale sig om sagen. Bortset fra et enkelt indlæg på en halv snes linier, der ikke kommer ind på dette lovforslag, men giver tilslutning til forslaget om billige lån til staldbygninger, har man ikke reageret overfor denne opfordring. Siden lovforslaget blev fremsat den 21. juni, har De samvirkende sjællandske, De samvirkende jydsk, De samvirkende lolland-falsterske Husmandsforeninger haft sendemandsmøde, og De samvirkende danske Husmandsforeninger har haft bestyrelsesmøde. I de fyldige referater fra disse møder i „Husmanden og Husmandshjemmet“ finder man ikke et eneste ord om denne sag. Det siger noget om den betydning, man tillægger lovforslaget. Det bliver antagelig mere at betragte som en krog med madding på end som et ben med kød på. På de danske mejeriers fællesorganisations delegeretmøde den 29. september, fællesorganisationens højeste myndighed, var lovforslaget under debat, men der blev ikke vedtaget noget om at støtte eller anbefale det. Det er måske også derfor, at den højtærede minister ved genfremsættelsen af lovforslaget ikke henviser til fællesorganisationen og de øvrige landbrugsorganisationer, men nøjes med at henvise til udtalelser fremsat af Søren Overgaard. Dersom den højtærede minister i sommer har været af den opfattelse, at landbrugets organisationer gik ind for dette lovforslag, var det altså ikke rigtigt.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen udtalte under finanslovdebatten, at når Søren Overgaard blev genvalgt til formand for fællesorganisationen, var det udtryk for, at man var enig med ham i denne sag. Det

viser, at det ærede medlem ikke kender danske bønder. Der er visse steder noget med at holde kæft, trit og retning; det har der aldrig været meget af hos bønderne. Det har været en svaghed, men heri ligger også en styrke. Der er ikke noget med ensretning; derfor stivner udviklingen ikke i bestemte former, der betyder stilstand og tilbagegang. Det er muligt, at det ærede medlem ikke kan forstå en sådan tankegang, men derved er jo ikke noget at gøre.

Hvad sagde de mænd, der i Odense tog afstand fra Søren Overgaards tilslutning til dette lovforslag? De takkede ham for den beretning, han aflagde, og for det arbejde, han har udført for dansk mejeribrug. Senere genvalgte de ham som formand, omend det skete stiltiende, men samtidig med at de takkede ham, sagde de til ham: vi vil ikke være med til at sammenlægge danske mejerier ved hjælp af billige statslån. Det blev sagt stiltørdigt, som det er skik blandt bønder, men jeg tror alligevel, det blev sagt, så Søren Overgaard forstod det. Man undlod at sætte denne sag og formandens beretning under afstemning.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen udtaler endvidere sp. 74: „Her har vi nu en situation, hvor erhvervenes mænd går helt og fuldt ind for samarbejdet med staten“, og i samme forbindelse: „Var det iøvrigt ikke snart på tide at standse den i det rene hysteri opskede påstand om faren ved at lade staten yde støtte og kontrol?“ Det ærede medlem hr. Teichert udtaler den 24. juni: „Det er derfor forståeligt, at der sættes ind her, hvor det viser sig, at det private initiativ ikke slår til.“ Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen fremhæver altså, at Søren Overgaard går ind for i samarbejde med staten at lægge danske mejerier sammen, og spørger, om det ikke snart er på tide at affinde sig med, at staten yder støtte til og kontrol med erhvervslivet.

Skurrer dette nu alligevel ikke en lille smule i det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards ører? Venstre har den opfattelse, at det ikke er statens opgave at finansiere og kontrolere og lede udviklingen indenfor dansk mejeribrug. Som jeg tidligere har sagt, er der andre opgaver af teknisk og videnskabelig art, som det er naturligt, at staten tager sig af, men ansvaret, også det økonomiske, skal lægges ud i de enkelte mejerikredse. De vil bedre end offentlige eller halvoffentlige myndigheder kunne træffe de rigtige dispositioner. Vi kan trygt overlade det til dem at føre udviklingen videre. Det private initiativ har ikke spillet fallit.